

บรรณานุกรม

- กาญจนา นาคสกุล. (2502). คำสันนิษฐานในภาษาไทยที่มีมูลรากเป็นคำเขมร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทอักษรศาสตร์. คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2516). แบบเสริมสร้อยในภาษาไทยและภาษาเขมร, ใน กรองภาษาและวรรณกรรม. กรุงเทพฯ: ศรีเมืองการพิมพ์.
- จตุพร โคตรกนก. (2557). การแปลงรูปคำยืมภาษาเขมรในวรรณกรรมเรื่องสมุทรโฆษคำฉันท์, ใน นานาภาษาในจารึกและเอกสารโบราณไทย. (หน้า 51-61). กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. (2555). พระปรีชาของพระมหากษัตริย์ไทยด้านการประดิษฐ์อักษร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต. (2557). วรรณคดีอยุธยาตอนต้น : ลักษณะร่วมและอิทธิพล. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณภัทร เขาวินวม. (2559). รายงานการวิจัย เรื่อง การใช้คำเขมรเพื่อวรรณศิลป์ในนิราศธารทองแดงและนิราศธารโศก. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ดวงมน จิตรจ่านงค์. (2533). คุณค่าและลักษณะเด่นของวรรณคดีสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อ้างถึงใน ธเนศร์ เวศภาดา. (2540). การใช้คำเขมรในมหาชาติคำหลวง, ใน วารสารภาษาและวรรณคดีไทย. ปีที่ 14 (ธันวาคม) หน้า 45-75.
- ดวงมน ปรีปุ่นณะ. (2516). ความงามในทวาทศมาส. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธเนศร์ เวศภาดา. (2540). การใช้คำเขมรในมหาชาติคำหลวง, ใน วารสารภาษาและวรรณคดีไทย. ปีที่ 14 (ธันวาคม) หน้า 45-75.
- บรรจบ พันธุ์เมธา และคณะ. (2518). พจนานุกรมเขมร-ไทย ฉบับพระยาอนุমানราชชน เล่ม 1 . กรุงเทพฯ: จงเจริญการพิมพ์.
- _____. (2521). พจนานุกรมเขมร-ไทย ฉบับพระยาอนุমানราชชน เล่ม 2. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

_____ . (2523). **พจนานุกรมเขมร-ไทย ฉบับพจนานุกรมพระยาอนูมานราชชน เล่ม 3.** กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

_____ . (2525). **พจนานุกรมเขมร-ไทย ฉบับพจนานุกรมพระยาอนูมานราชชน เล่ม 4.** กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

_____ . (2528). **พจนานุกรมเขมร-ไทย ฉบับพจนานุกรมพระยาอนูมานราชชน เล่ม 5.** กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

มูลนิธิสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา. (2556). **นามานุกรมวรรณคดีไทย ชุดที่ 1 ชื่อวรรณคดี.** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). **พจนานุกรมศัพท์วรรณคดีไทยสมัยสุโขทัย ไตรภูมิภคา.** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน

_____ . **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554.** (2556). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

วัลยา ช่างขวัญยืน. (2541). **ศัพท์เขมรในวรรณคดีไทย ศัพท์ยากหรือคำง่าย, ใน ทอถักอักษรารวม**
บทความวิชาการ : ภาษาและวรรณคดีไทย. นครปฐม: ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษร-ศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศานติ ภัคดีคำ. (2539). **พจนานุกรมคำยืมภาษาเขมรในภาษาไทย ฉบับฉลองครบรอบ 55 ปี การ**
สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-กัมพูชา. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ศานติ ภัคดีคำ, อัญชญา จิตสุทธิญาณ [บรรณาธิการ]. (2550). **พจนานุกรม ไทย-เขมร ฉบับ**
คณะกรรมการร่วมไทย-กัมพูชา. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการสมาคมวัฒนธรรมไทยกัมพูชา.

ศิลปากร, กรม. (2545). **วรรณคดีอยุธยา เล่ม 3.** กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.

อุบล เทศทอง. (2542). **คำยืมภาษาเขมรจากลิลิตตะเลงพ่าย, ใน วารสารอักษรศาสตร์**
มหาวิทยาลัย ศิลปากร. ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 (มิถุนายน – พฤศจิกายน).

_____ . (2549). **คำเขมรที่ปรากฏในกำสรวลโคลงตั้ง, ใน ภาษาและวรรณกรรมสาร ฉบับ**
ภาษาและวรรณกรรมกับสังคม. นครปฐม : ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อุไรศรี วรชะริน. (2553). **ร่องรอยภาษาเขมรในภาษาไทย.** (แปลจาก Les éléments khmers
dans la formation de la langue siamoise โดย อรวรรณ บุญยฤทธิ์ และคณะ).
กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.